



Eftir 38 útgávur fer Vikuskifti at hvíla seg í summar

Vikuskipti í summarfrí

VIKUSKIFTI Í SOSIALINUM FER NÚ Í **SUMMARFRÍ**,
MEN **AVLOYSARIN** ER KLÁRUR **KOMANDI** FRÍGGJADAG



VIKUSKIFTI

Eyðun Klakstein
eydun@sosialurin.fo

Enn ein sesong við Vikuskifti er lögð afturum. 38 Vikuskifti hava verið í Sosialinum fríggjadagar síðani september í fjør, og á teimum umleið 600 blaðsíðunum, vit hava framleitt, hava vit bjóðað samrøður, bakgrundsgreinar, kjaktilfar, undirhald, klummur, góð ráð og mangt annað.

Dagsins Vikuskifti er tað seinasta í hesum umfari. Vikuskifti fer at hvíla seg í summar, men kemur sterkt aftur í seinnu helvt av september.

Avloysarin

Meðan Vikuskifti heldur summarfrí, bjóðar Sosialurin sínum lesarum eitt annað vikuskiftisblað. Blaðið kallast Summar og verður fyrstu ferð í Sosialinum komandi fríggjadag.

Hetta er triðja summarið, at Summar er í Sosialinum, og vikuskiftisinnleggið

fer næstu vikurnar at bjóða samrøður, ferðafrásagnir, klummur, hugleiðingar og onkrar fastar tættir.

Vit, sum hava lagt til rættis, skrivað, fotograferað og framleitt Vikuskifti, takka fyri hetta umfarið. Takk øll tit, sum hava lisið Vikuskifti, og tit, sum vit hava samstarvað við á ymsan hátt.

So segði hann...

Eg minnst einki til, at fólk vóru ill ella kendu seg stoytt av, at eg strippaði á pallinum. Tað var bara eitt stuttligt og annarleiðis innslag.

Ólavur Klakk um villar pallframførslur við bólkinum Rag Rags



KLUMMAN

Eyðna Skaale



Bardagin við viðførisbandið

»Góðu ferðafólk, vælkominn heim«

So dregur tú andan djúpan og smílist. Smílið heldur allan vegin úr flogfarinum; tú yppir øksl at kuldinum og regninum og fert upp í bíðirøðina til wc í komuhøllini – framvegis smílandi.

Men so kemur tú út aftur móti viðførisbandinum. Lið um lið standa fólk og bíða við hvør sínum vogni, sum standa parkeraðir við gronini heilt inn móti viðførisbandinum. Ein múrur av ryggum, tí fólk hava bart seg til eitt pláss á fremstu parkett – púra klár til lötuna, tá bandið fer at mala, og kuffertini verða spýtt út.

Júst her, tá ið eg komi út aftur av wc'num, fánar smílið, og eg merki eina nælandi irritatión. Um eg onkursvegna skuldi borið eygað við mítt kuffert gjøgnum múrin, tá bandið einaferð verður tendrað, hevði eg ikki fingið hendur á tí uttan fyrst at brotið meg gjøgnum kroppar og viðførisvagnar. Og tá hevði kuffertið langt síðani verið farið víðari.

Eg ferðist ofta, og júst hesin bardagin við bandið fær meg at ilskast hvørja einastu ferð. Eg haldi fenomenið vera serføroyskt. Uttanlands ynskja fólk eisini gott pláss við viðførisbandið, men eg havi ongastaðni upplivað, at fólk standa SO nær bandinum, sum tey gera í Vágum. Hví skulu viðførisvognarnir partú nerta við bandið? Soleiðis at eingin, ikki eingong vognafólkini sjálvi, sleppa frammat? Og hví skulu tey, sum eru so mikið taktiskt snild at hava vognin aftanfyrir seg, stilla seg við tónum ímóti bandinum?

Um øll bakkaðu – bara ein, einasta metur – hevði tað verið munandi lættari bæði at fingið eyga og hendur á viðfærið.

Vit hava lært at virða gulu linjurnar í bankum og aðrastaðni, har kundar ikki skulu trunkast saman framman fyri kassan. Kanska kundi man gjørt okkurt líknandi vesturi í Vágum. Eina breiða gula linju framvið øllum viðførisbandinum, har vagnar vóru bannaðir, og fólk einans kundu fara inn um fyrri at taka kuffert.

Tú kanst sjálvandi siga, at eg bara sjálf kundi stillað meg fremst og tryggjað mær eitt gott pláss. Men nei. Eg nokti! Eg fari ikki upp í bardagan við viðførisbandið. Eg haldi tað vera ómentað, ósiviliserað og ótrúliga ólíkt okkara annars so lagaliga føroyska lyndi.

Eg veit ikki, um tað bara man vera eg, sum ilskist inn á hetta lögna fenomenið. Men fyrri mítt viðkomandi hevði ein gul linja ella bara minimalt av virðing fyrri teimum samferðandi gjørt heimkomuna enn søtari. Og tað hevði heilt vist fingið mína »góðu-ferðafólk-vælkomin-heim-kenslu« at vart nógv longri.

